

Det oplyses, at arbejdet i Sydslesvig er vokset overordentlig stærkt, ikke mindst som følge af det store antal danske skoler, som er åbnet, således at selskabets udsendinge kun med den største anstrengelse kan overkomme det mest nødvendige. Flere af dem er overanstrengte og trænger enten til rekreation eller medhjælp. Særlig beklageligt er det, at man, da børnene fra de danske skoler nu i stort tal når konfirmationsalderen, vanskelig kan skaffe dem fornøden konfirmandforberedelse på dansk.

Selskabets bestyrelse beklager ligeledes, at det på grund af manglende midler ikke har været muligt at imødekomme en henvendelse fra skoleforeningen om at indrette „kirkevægge“ i de nye danske skoler, det vil sige bekoste en forlængelse af gymnastiksalen med blot 1½ m, så salen kan omdannes til gudstjenestebrug ved, at nogle fløjddøre skydes til side for et alterparti — en ordning, som er prøvet flere steder før krigen og har vist sig overmåde praktisk.

De tal, der er opstillet i selskabets fornævnte andragende af 29. november 1950, viser ikke blot en stor stigning i udgifterne til driften, der i 1949—50 har kostet ca. 513 000 kr. og til byggeri samt anskaffelse m. v. af biler (uden hvilke distrikterne, der undertiden er på 7 sogne, ikke kan passes) i 1949—50 ca. 363 000 kr., men tallene viser tillige, at der stadig ad frivillig vej skaffes enstående store beløb til arbejdet,

i 1949 således til driften	ca. 429 000 kr.
og til byggeriet m. m.	- 495 000 -

Ialt... ca. 924 000 kr.

Den uforudsete stigning i driftsudgifterne, som devalueringen i oktober 1949 har medført, har alene i 1949—50 kostet selskabet godt 100 000 kr.

Det forekommer undertegnede minister, at selskabet „Dansk Kirke i Udlandet“ — ligesom „Dansk Sømandsmission i fremmede Havne“ — indtager en særstilling indenfor det frivillige menighedsarbejde her i landet og virkelig kan siges at repræsentere den danske folkekirke i udlandet, ikke mindst gennem sine efter vore hjemlige lønningslove lønnede præster, på en sådan måde, at stats-tilskud i medfør af grundlovens § 3 bliver ganske naturligt.

Om begge institutioner gælder dernæst, at de ved indsamling — af store frivillige gaver — selv tilvejebringer dækning for en meget betydelig del af deres årlige driftsudgifter.

Endvidere forekommer det mig, at den stedfundne devaluering i dobbelt grad rammer disse to selskaber først derved, at den har forøget driftsudgifterne i udlandet meget betydeligt, dernæst ved at den har svækket den økonomiske evne hos de befolkningslag herhjemme, der frivilligt bærer størsteparten af selskabernes udgifter.

Endelig fremgår det af den af kirkeministeriets udvalg af 28. juni 1948 afgivne betænkning angående en pensionsordning for præsterne indenfor de frie kirkelige institutioner, at den danske stat har medtaget netop begge de to her omhandlede virksomheder under pensionsordningen, bl. a. ud fra den betragtning, at de „aflaster folkekirken ved at varetage den præstelige betjening af danske i udlandet“. Denne pensionsordning er udformet under medvirken af finansministeriet, og fornøden lovhjemmel for dens gennemførelse er tilvejebragt ved tekst-anmærkning til § 20 i finanslov for finansåret 1950—51.

Af disse grunde mener jeg — trods den overordentlig vanskelige økonomiske situation —, at det vil være særdeles ønskeligt, at der som ansøgt gives en yderligere bevilling til selskabet „Dansk Kirke i Udlandet“ på 100 000 kr., og jeg skal i overensstemmelse hermed anmode det ærede finansudvalg om ved 3. behandling i folketinget af forslag til finanslov for finansåret 1951—52 at ville fremsætte følgende ændringsforslag som stillet af undertegnede minister:

Til § 20 II. C. 11. Tilskud til danske menigheder i udlandet.
Summen forhøjes med 100 000 kr.